

מסכת מעילה

פרק ג

א. וְלֹד חֲטָאת וְתִמְנוֹת חֲטָאת וְחֲטָאת שְׁמִיתוּ בְּעֻלָּהָ, יָמוּתוּ. שְׁעֵבְרָה שְׁנֵתָהּ, וְשִׁאבָּה וְשִׁנְמִצָּה בְּעֻלַּת מוֹם, אִם מִשְׁכָּפְרוּ הַבְּעָלִים, תָּמוּת, וְאִינָה עוֹשֶׂה תִּמְנוֹתָהּ, וְלֹא נִהְיָה, וְלֹא מוֹעֵלִין. וְאִם עַד שֶׁלֹּא כָּפְרוּ הַבְּעָלִים, תִּרְעָה עַד שֶׁתִּסְתָּאב, וְתִמְכָּר, וְיָבִיא בְּדָמֶיהָ אֶחָדָה, וְעוֹשֶׂה תִּמְנוֹתָהּ, וּמוֹעֵלִים בָּהּ:

ב. הַמִּפְרִישׁ מַעוֹת לְנִזְיוֹנוֹתָיו, לֹא נִהְיָה וְלֹא מוֹעֵלִין, מִפְּנֵי שֶׁהוּא רְאוּיָן לְבֹא כָּלֹן שְׁלָמִים. מֵת, הָיוּ סְתוּמִים, יָפְלוּ לְנִדְבָה. הָיוּ מִפְּרָשִׁים, דָּמִי חֲטָאת יִלְכוּ לָיִם הַמָּלַח, לֹא נִהְיָה וְלֹא מוֹעֵלִין בָּהֶן. דָּמִי עוֹלָה, יָבִיאוּ עוֹלָה וּמוֹעֵלִין בָּהֶן. וְדָמִי שְׁלָמִים, יָבִיאוּ שְׁלָמִים, וְנִאֲכָלִים לְיוֹם אֶחָד, וְאִינָה טְעוּנִין לָהֶם:

ג. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, הָדָם, קָל בְּתַחֲלָתוֹ וְחִמּוֹר בְּסוּפוֹ, וְהַנֶּסֶכִּים, חִמּוֹר בְּתַחֲלָתוֹ וְקָל בְּסוּפוֹ. הָדָם, בְּתַחֲלָה אֵין מוֹעֵלִים בּוֹ. יֵצֵא לְנַחֵל

קדרון, מועלים בו. הנסכים, בתחלה מועלים בהן. יצאו לשיתין,
אין מועלים בהם:

ד. דשון מזבח הפנימי והמנורה, לא נהגין ולא מועלין. המקדיש
דשון בתחלה, מועלים בו. תורים שלא הגיע זמנו, ובגיי יונה שעבר
זמנו, לא נהגים ולא מועלים. רבי שמעון אומר, תורין שלא הגיע
זמנו, מועלין בהן. ובגיי יונה שעבר זמנו, לא נהגין ולא מועלין:

ה. חלב המקדשין וביצי תורין, לא נהגין ולא מועלים. במה
דברים אמורים, בקדשי מזבח. אבל בקדשי בדק הבית, הקדיש
תרנגולת, מועלין בה ובביצתה. חמור, מועלין בה ובחלבה:

ו. כל הראוי למזבח ולא לבדק הבית, לבדק הבית ולא למזבח, לא
למזבח ולא לבדק הבית, מועלין בו. כיצד, הקדיש בור מלא מים,
אשפה מלאה זבל, שובך מלא יונים, אילן מלא פרות, שדה מלאה
עשבים, מועלין בהם ובמה שבתוכן. אבל אם הקדיש בור ואחר
כך נתמלא מים, אשפה ואחר כך נתמלאה זבל, שובך ואחר כך
נתמלא יונים, אילן ואחר כך נתמלא פרות, שדה ואחר כך נתמלאה
עשבים, מועלין בהן, ואין מועלין במה שבתוכן, דברי רבי יהודה.
ורבי שמעון אומר, המקדיש שדה ואילן, מועלין בהם ובגדויליהם,
מפני שהן גדולי הקדש. ולד מעשרת לא יינק מן המעשרת.
ואחרים מתנדבים כן. ולד מקדשין לא יינק מן המקדשין. ואחרים

מתנדבים כן. הפועלים לא יאכלו מגרורות של הקדש. וכן פרה
לא תאכל מפרשיני הקדש:

ז. שרשי אילן של הדיוט באין בפשל הקדש ושל הקדש באין בפשל
הדיוט, לא נהגין ולא מועלין. המעין שהוא יוצא מתוך שדה
הקדש, לא נהגין ולא מועלין. יצא חוץ לשדה, נהגין ממנו. המים
שכבד של זקב, לא נהגין ולא מועלין. נתנו בצלוחית, מועלין בהם.
ערבה, לא נהגין ולא מועלין. רבי אלעזר ברבי צדוק אומר, נותנין
היו ממנה זקנים כלוליביהם:

ח. קן שבראש האילן של הקדש, לא נהגין ולא מועלין.
שבאשרה, יתיז בקנה. המקדיש את החרש, מועלין בכלו. הגזברים
שלקחו את העצים, מועלין בעצים, ואין מועלין לא בשפוי ולא
בנויה: